

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 28 sierpnia 2020 r. – EB i in. / Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB)

(Sprawa C-405/20)

(2020/C 378/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: EB, JS i DP

Druga strona postępowania rewizyjnego: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ograniczenie w czasie zakresu stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn na podstawie wyroku w sprawie C-262/88, Barber⁽¹⁾ oraz zgodnie z protokołem nr 33 dotyczącym art. 157 TFUE i art. 12 dyrektywy 2006/54/WE⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że (austriacki) emeryt zgodnie z prawem nie może powołać się na zasadę równego traktowania lub może powołać się na nią jedynie (proporcjonalnie) w odniesieniu do tej części świadczenia, która wiąże się z okresami zatrudnienia przypadającymi po dniu 1 stycznia 1994 r., aby podnieść, że był dyskryminowany wskutek uregulowań dotyczących waloryzacji emerytur urzędników ustalonej na 2018 r., takiej jak ta, którą zastosowano w postępowaniach głównych?
- 2) Czy zasadę równego traktowania kobiet i mężczyzn (w świetle art. 157 TFUE w związku z art. 5 dyrektywy 2006/54) należy interpretować w ten sposób, że pośrednie nierówne traktowanie takie jak to, które wynika – ewentualnie – z uregulowań dotyczących waloryzacji emerytur w 2018 r., mających zastosowanie w postępowaniach głównych, okaże się uzasadnione również przy uwzględnieniu już wcześniej stosowanych podobnych środków i spowodowanej przez ich skumulowane skutki istotnej straty w stosunku do uwarunkowanej inflacją waloryzacji wartości rzeczywistej świadczeń emerytalnych (w danej sprawie o 25 %), w szczególności
  - w celu przeciwdziałania (powstającej w przypadku regularnej waloryzacji o jednolity współczynnik) „przepaści” między świadczeniami emerytalnymi w wyższej i niższej wysokości, nawet jeśli miałyby ona charakter czysto nominalny, a stosunek między poszczególnymi wartościami pozostawałby bez zmian,
  - w celu realizacji ogólnego „komponentu socjalnego” w rozumieniu zwiększenia siły nabywczej osób pobierających niższe świadczenia emerytalne, nawet jeśli a) cel ten można by osiągnąć również bez ograniczania waloryzacji świadczeń w wyższej wysokości, a b) ustawodawca nie przewiduje takiego środka w taki sam sposób również w odniesieniu do zwiększania siły nabywczej w ramach waloryzacji inflacyjnej niższych wynagrodzeń czynnych urzędników (kosztem waloryzacji wyższych wynagrodzeń czynnych urzędników) i nie przyjął także uregulowania służącego porównywalnej ingerencji w waloryzację emerytur wypłacanych w ramach pozostałych systemów zabezpieczenia społecznego pracowników (bez udziału państwa), aby (kosztem waloryzacji wyższych emerytur) uzyskać zwiększenie siły nabywczej niższych emerytur,
  - w celu utrzymania i finansowania „systemu”, mimo że podmiotem zobowiązanym do wypłaty świadczeń emerytalnych urzędników nie jest zakład ubezpieczeń w ramach systemu zorganizowanego w sposób przypominający ubezpieczenie i finansowanego ze składek, lecz państwo federalne jako pracodawca urzędników będących na emeryturze, przy czym świadczenia te wypłacane są jako wynagrodzenie za wyświadczoną pracę, w związku z czym istotne byłoby nie utrzymanie czy też finansowanie systemu, lecz ostatecznie jedynie względy budżetowe,

- ponieważ samo w sobie stanowi to niezależne uzasadnienie lub (przede wszystkim) z góry wyklucza przyjęcie wystąpienia pośredniej dyskryminacji mężczyzn ze względu na płeć w rozumieniu dyrektywy 2006/54, jeżeli statystycznie istotnie większą liczbę mężczyzn w grupie osób pobierających wyższe świadczenia emerytalne należy uznać za skutek typowego w szczególności w przeszłości braku równości szans kobiet w dziedzinie zatrudnienia i pracy, lub
- ponieważ uregulowanie to jest dopuszczalne jako działanie pozytywne w rozumieniu art. 157 ust. 4 TFUE?

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 17 maja 1990 r., C-262/88, EU:C:1990:209.

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 3 września 2020 r. – Europejski nakaz aresztowania wydany wobec P; druga strona postępowania: Openbaar Ministerie

(Sprawa C-412/20)

(2020/C 378/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Europejski nakaz aresztowania wydany wobec: P

Druga strona postępowania: Openbaar Ministerie

Pytanie prejudycjalne

Czy decyzja ramowa 2002/584/WSiSW ⁽¹⁾, art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej lub art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej rzeczywiście stoją na przeszkodzie temu, by wykonujący nakaz organ sądowy wykonał ENA wydany przez sąd wydającego nakaz państwa członkowskiego, w sytuacji, gdy sąd ten nie spełnia – i w chwili wydania ENA także już nie spełniał – wymogów skutecznej ochrony sądowej/skutecznego środka prawnego, ponieważ ustawodawstwo w tymże państwie członkowskim nie gwarantuje niezawisłości tego sądu i w chwili wydawania ENA także już jej nie gwarantowało?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, Dz.U. 2002, L 190, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) w dniu 2 września 2020 r. – Państwo belgijskie / LO, OG, SH, MB, JD, OP, Bluetail Flight School SA (BFS)

(Sprawa C-413/20)

(2020/C 378/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Państwo belgijskie

Strona pozwana: LO, OG, SH, MB, JD, OP, Bluetail Flight School SA (BFS)